

riserid ja kirjatundjad lugesid sedda On-
ni steggiale sūks, et temma wōttab pattusid
wāsto. Nēmmad isse ei arwanud end mitte
pattuseks wāid digeks. Meie jālle teame, Js-
sand ei wōtta muid wāsto, kui neid, kes tundi-
wād ja tunnistawād end pattuseks ja isse
pūūdwād pattust lahti sada. Sepārrast sa-
wād need pattused, kes iggatsewād ja pūūd-
wād sedda, fuida nēmmad woiksid pattust
lahti sada, ka hāddast lahti nenda, et nem-
mad ei tunne ennam hādda; agga kes ei
tahha pattust labkuda, ei need sa ial hād-
dast lahti, wāid hādda kaswāb peālegi
tagga suremaks!"

„Muid saab ašsi selgemaks!" hūdis Pe-
ter. „Kui siis kellegi touseb maialt hādda,
mis ka feigewāshemat wāstast ašja panneb
hāddaks minnema, se on sest, et sūdda ei
hoia Jumimala pole?"

„Oige fūl! wāstas Tomas. Kēs Jum-
malat ei wōtta ülle feige ašjade karta ja at-

māstada, ja ūkspāniš Temma peāle lota,
se sadab feigis ašjus ennesele aina hādda.
Ja siis ei tulle se wāljast, ei innimesest, ei
ašjust meie ūmbert, wāid iggaūhhe ennesest,
et ta isse ennesele pōrab hāddaks, mis tei-
sele ei woi hāddaks miinna, sest et teine om-
mas jummala kartusses leppib heamelega se-
lega, mis Jummal peāle panneb, ja ka selle-
ga mis pattusele temma patto pārrast ei woi
tullemata jáda. Panneb Jummal witsa
peāle, et so lomad langewad, et rahhe, tuul
ehk tulligi rikkub sunno ellamist, et jáád hā-
geks, se on fūl ešsite hāddaks sinnule; agga
mōtle isse, kui sureks peab sulle hādda min-
nema, kui sa rummalast peast hādda aial weel
wihsad Jumimalat? Kes Jumimalat kardab,
sellele jouab ka se temma peāle tulnud hādda
heaks, ja ta ðnnistab wimaks sedda hādda,
mis taewane Jēsa temmale olli läkkitanud ja
arwāb siis, mis ešsite nāitis hāddaks, wimaks
ðnneks. Egga seddagī woi ūkski hāddaks